

СЕКЦІЯ 1
РОЗВИТОК ІНСТИТУЦІЙНОЇ СПРОМОЖНОСТІ ОРГАНІВ
МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ. ВЗАЄМОДІЯ ОРГАНІВ
ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ ТА МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ

Akimova Kseniia Mykolaivna

applicant for the second (master's) level of higher education in the specialty 281 «Public Administration and Management» State Institution «Luhansk Taras Shevchenko National University» Poltava, Ukraine

УДОСКОНАЛЕННЯ МЕХАНІЗМІВ РЕАЛІЗАЦІЇ КОМУНІКАТИВНОЇ
ВЗАЄМОДІЇ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ З
ГРОМАДСЬКІСТЮ
IMPROVING MECHANISMS FOR IMPLEMENTING COMMUNICATION
INTERACTION OF LOCAL GOVERNMENT BODIES WITH THE PUBLIC

Ефективна комунікація між органами місцевого самоврядування (ОМС) та громадськістю є ключовим фактором успішного розвитку будь-якої територіальної громади. Вона забезпечує прозорість та підзвітність влади, дає можливість громадянам брати участь у прийнятті рішень, що стосуються їхнього життя, та сприяє формуванню суспільного договору між владою та народом. Важливість дослідження щодо удосконалення механізмів реалізації комунікативної взаємодії органів місцевого самоврядування з громадськістю зумовлюється такими чинниками: зростанням ролі громадянської участі в сучасному суспільстві; необхідністю підвищення прозорості та підзвітності влади; розвитку нових комунікаційних технологій; наявністю значних проблем у сфері комунікації між органами місцевого самоврядування та громадськістю.

Державна комунікація, з одного боку, є основним елементом комунікативної мережі в суспільстві, а з другого - вона виступає регулюючим і координуючим механізмом у відносинах держави й суспільства, забезпечуючи стабільність і ефективність функціонування суспільного організму в цілому [2, с.31-32].

Н. Васиньова, аналізуючи теоретичні засади дослідження, виокремлює протиріччя, що виникають у процесі комунікативної взаємодії органів державної влади та громадськості, до яких належить розбіжність між:

- інтересами конкретних представників публічної влади та поглядів населення в цілому та щодо перспектив розвитку суспільства, громади зокрема;
- достатньо високим рівнем розвитку інформаційних технологій, наявного потенціалу цифрової комунікації та відсутністю готовності влади використовувати наявні можливості спілкування з громадськістю. До цього можна віднести різноманітні за характером чинники: технологічні проблеми, неналежний рівень кваліфікації співробітників щодо використання комп'ютерного забезпечення, наявність та переваження авторитарного стилю управління, зокрема авторитарного стилю комунікації з суспільством тощо. Ключовою складовою у цьому аспекті є налагодження саме комунікативного партнерства між органами державної влади – органами місцевого самоврядування – стейкхолдерами, до яких належать заклади освіти, мешканці громади тощо [1].

О. Сопіна зазначає, що «... зв'язок держави та громадськості здійснюється через налагодження двосторонніх стосунків, взаємовигідного конструктивного діалогу, співробітництва, взаємодії влади і громадськості, їхньої спільної відповідальності. Такий взаємозв'язок сприяє відкритому і прозорому інформуванню суспільства органами державної влади про свою діяльність, а також безпосередньому залученню громадськості до участі в розробці та прийнятті державно-управлінських рішень та реалізації державної політики» [3, с. 176].

Ураховуючи результати досліджень українських науковців (О.Антонова, Е.Афонін, В.Бебик, М.Білинська, Т.Бутирська, О.Валевський, Т.Василевська, Н.Васиньова, В.Голубь, Л.Гонюкова, Н.Грицяк, Н.Гудима, В.Гурковський, О.Дмитренко, Н.Дніпренко, В.Іванов, В.Карлова, Л.Климанська, В.Козаков, В.Королько, В.Куйбіда, М.Логунова, Д.Неліпа, І.Пантелейчук, О.Петроє, Г.Почепцов, О.Пухкал, В.Ребкало, В.Різун, Є.Романенко, А.Савков, С.Серьогін,

Г.Ситник, І.Сурай, С.Телешун, І.Чаплай та ін.) визначимо особливості удосконалення механізмів реалізації комунікативної взаємодії органів місцевого самоврядування з громадськістю, а саме:

1. Використання нових комунікаційних технологій.
2. Підвищення відкритості та доступності інформації.
3. Забезпечення зворотного зв'язку.
4. Розвиток партнерських відносин з громадськістю.
5. Підвищення кваліфікації кадрів.
6. Забезпечення фінансування.

Важливо враховувати особливості конкретної територіальної громади, а також використовувати кращий світовий досвід у цій сфері. У результаті впровадження нових механізмів комунікації можна очікувати на підвищення рівня довіри до влади, зростання активності громадян у прийнятті рішень, покращення якості життя в громадах.

Список використаних джерел:

1. Васиньова Н. С. Комунікативна взаємодія органів місцевого самоврядування та громадськості: перешкоди та шляхи їх подолання. *Публічне адміністрування та національна безпека*. 2023. №4. URL: <https://doi.org/10.25313/2617-572X-2023-4-8860>
2. Козаков В. М., Рашковська О. В., Ребкало В. А., Романенко Є. О., Чаплай І. В. Державно-громадянська комунікація: шлях від кризи до взаємодії: монографія. Київ: ДП “Вид. дім “Персонал”, 2017. 288 с.
3. Сопіна О. А. Зв'язки з громадськістю як чинник удосконалення комунікаційного механізму державного управління. *Право та державне управління*. 2021. №2. С.172- 177.